

2008. Mindszent havának
23. napján

BÉKEHÍR

Angyalföldi Szent László Plébánia lapja

35. SZÁM

A környezet nem az élet helye, hanem az élet megnyilvánulása - az ökológia alapelve a hazára is áll: a haza nem az a hely, ahol élünk, hanem az a mód, ahogyan együtt élünk. Ha a haza nem az összetartozás tapasztalata, akkor valóban csak üres szófordulat, legfeljebb megemlékezés azokról, akiknek ezen a földön volt hazájuk. Az emberi kapcsolatok felől közelítve azt is mondhatjuk, hogy egymás hazája vagyunk. Ebben az esetben egy újabb feladatot kapunk: úgy élni, hogy szeretteinknek valóban legyen hazájuk.

Lányi András

A tartalomból:

Liturgikus naptár • 1956 • Mese • Vers •
Közös élményeink • Szentek élete • Programok

Liturgikus naptár

2008. október

23. csütörtök: KAPISZTRÁN SZENT JÁNOS
Ef 3,14-21; Zs 32; Lk 12,49-53
25. szombat: Pannonhalmi SZENT MÓR
Ef 4,7-16; Zs 121; Lk 13,1-9
28. kedd: SZENT SIMON ÉS JÚDÁS (TÁDÉ) APOSTOLOK (ünnepek)
Ef 2,19-22; Zs 18A; Lk 6,12-16

2008. november

1. szombat: MINDENSZENTEK (főünnep)
Jel 7,2-4.9-14; Zs 23; 1Jn 3,1-3; Mt 5,1-12a
2. vasárnap: HALOTTAK NAPJA (főünnep)
Jób 19,1.23-27a; Zs 26; Róm 5,5-11; Jn 6,37-40
4. kedd: BORROMEO SZENT KÁROLY
Fil 2,5-11; Zs 21; Lk 14,15-24
5. szerda: SZENT IMRE (ünnepek)
Bölcs 4,7-17; Zs 118,1-16; Lk 12,35-40
9. vasárnap: A LATERÁNI BAZILIKA FELSZENTELÉSE (ünnepek)
Ez 47,1-2.8-9.12; Zs 45; 1Kor 3,9c-11.16-17; Jn 2,13-22
10. hétfő: NAGY SZENT LEÓ PÁPA
Tit 1,1-9; Zs 23; Lk 17,1-6
11. kedd: SZENT MÁRTON
Tit 2,1-8.11-14; Zs 36; Lk 17,7-10
12. szerda: SZENT JOZAFÁT
Tit 3,1-7; Zs 22; Lk 17,11-19
19. szerda: ÁRPÁDHÁZI SZENT ERZSÉBET (ünnepek)
Péld 31,10-13.19-20.30-31 vagy 1Jn 3,14-18 Zs 33 Lk 6,27-38
21. péntek: SZŰZ MÁRIA BEMUTATÁSA
Jel 10,8-11; Zs 118,14-131; Lk 19,45-48
22. szombat: SZENT CECÍLIA
Jel 11,4-12; Zs 143; Lk 20,27-40
3. vasárnap: KRISZTUS KIRÁLY (főünnep)
Ez 34,11-12.15-17; Zs 22; 1Kor 15,20-26.28; Mt 25,31-46
24. hétfő: DUNG-LAC SZENT ANDRÁS ÉS VIETNAMEI VÉRTANÚTÁRSAI
Jel 14,1-3.4b-5; Zs 23; Lk 21,1-4
30. vasárnap: ADVENT 1. VASÁRNAPJA (B)
Iz 63,16b-17.19b; 64,2b-7; Zs 79; 1Kor 1,3-9; Mk 13,33-37

1956

EGMONT-NYITÁNY

„Lamorale Egmont gróf, Gavre hercege (1522-1568), a szabadságért küzdő németalföldieknek volt hőslelkű vezetője. Kezdetben II. Fülöp spanyol király szolgálatában állott,

aki Flandria helytartójává nevezte ki. Amikor látta népe szenvedését, a királyt meggyőzni igyekezett népelnyomó, abszolutista törekvéseinek helytelenségéről. Fülöp vezére, Alba herceg álnokul elfogatta és lefejeztette. Tragikus sorsa megrendítette egész Európát. Geothe tragédiát írt erről a hősi életéről és sorsáról. A drámához Beethoven 1810-ben nyitányt, valamint kisebb terjedelmű aláfestő muzsikát írt.

Az Egmont-nyitánynak 1810-ben történt bemutatása óta jelképes jelentősége van: benne és általa az egykori németalföldi szabadságharc vezérének alakja szétfeszíti tényleges történelmi szerepének kereteit, és az egyetemes emberi szabadságeszményévé magasodik.”

Tóth Dénes: Hangversenykalauz

1956. október 23-án, rövid megszakításokkal, a rádió folyamatosan az Egmont-nyitányt sugározta.

IMA ÉS FORRADALOM

Megengedte a Jóisten, hogy 2006-ban ugyanazon a helyen ünnepelek a forradalom emlékét, ahol ötven évvel előtte, 1956. október 23-án annak részese voltam. Ötven évvel később annyival lett másabb az emlékezés, hogy kaptam a könnygázgránátból és futnom kellett az üldöző rendőrök elől.

Lehet aktívan és passzívan bekapcsolódni egy forradalomba. Akik akkor fegyvert fogtak, Molotov-koktélokkal égettek ki szovjet tankokat, vagy csak kiálltak és szónokoltak, illetve skandálva vonultak a pesti utcákon, vagy pedig egyszerűen csak nézték az eseményeket, vagy egyszerre elkezdtek sodródni a vonuló tömeggel, aktív résztvevői voltak népünk szabadságát kivívó forradalmunknak.

Tőlem pár nappal később azt kérdezték a Bakáts téri kórházban fekvő sebesült egyetemisták és munkás fiatalok: „Ti hol voltatok, mikor oly nagy szükség lett volna rátok? Sebesült és haldokló társainknak de nagy szüksége lett volna, hogy feloldozzátok őket, és szent kenettel erőt adjatok nekik.” Mi lelki gyakorlaton voltunk, a Központi Szeminárium bezárt ajtói mögött imádkoztunk. Akkor még nem tudtuk, hogy az imádság, az Isten segítségét kérő fohász elengedhetetlenül szükséges a forradalom győzelméhez. **Minden eredmény és hatékonyság egyik titka, hogy az ökölbe szorult kézzel együtt imára kulcsolt kezeiből is van-e elegendő.**

Előljáróink október 23-án nem tájékoztattak bennünket. Rádióink, újságunk nem volt. Az egy hétig tartó lelki gyakorlat összeszedettségét és szigorú csendjét nagyon komolyan vettük. Vasárnap reggel tudtuk meg, hogy mi történt és órák múlva láthattuk a pesti utcákon a forradalom nyomait.

Mindenfelé ünneplő tömeg, nemzetiszínű zászlós teherautókból, amit vidékről küldtek, élelmet osztottak.

Négy hónapja felszentelt fiatal pap voltam, amikor ez történt. Egy évvel később a börtönben, a kihallgatások során tudtam meg, hogy ellenforradalmár lettem, aki a szocialista államrend megdöntése ellen szervezkedtem. Vagyis kiderült, hogy nem csak imád-

koztunk, hanem a szabad vasárnaptól kezdve kórházba is jártunk naponta a sebesültekhez, ahol már sokmindent hallottunk. Az utcákon járva, amit lehetett megfigyeltünk, és amikor már nem tudott rejtve maradni bennünk a rengeteg élmény, elkezdtünk írni is. Így született meg a 28 oldalas, a szeminárium egyik szobájában stencilgépen sokszorosított „Kedves Barátom” kezdetű füzet, amely naplószerűen foglalja össze az '56-os valós eseményeket. Ebből legalább 150 példányt szétküldtünk papbarátainknak és ismerősöknek, hogy hiteles forrásból tájékozódhassanak az igazságról.

Dr. Varjú Imre

(Imre atyát a „Kedves Barátom” kezdetű füzet szerkesztéséért és terjesztéséért négy év börtönbüntetésre ítélték).

Rövid részletek a „Kedves Barátom” kezdetű füzetből:

„(...) 14 pontban összefoglalták a Műegyetemen 22.-én, hétfő éjjel egy értelmiségi-munkás nagygyűlés keretében a magyar nép jogos és életbevágó követeléseit:

(...) 8. A politikai foglyok, valamint az elítélt papok azonnali szabadon bocsátása.

(...) 10. Szabad vallásgyakorlás és hitoktatás.”

„(...) Isten kettős csodát tett: Soha nem látott bátorságot öntött népünkbe, hogy szabadságáért ne rettenjen vissza puszta kézzel szembe szállni tankok és gépfegyverek uralmával; másodsor: történelmünkben páratlan egységbe forrasztotta nemzetünket. Ezt az egységet megőrizni, megszlárdítani a mi szent kötelességünk.”

„Halottak napja van és ma Budapest temető-város. Az egész város tele van sírokkal. (...) Egy asszonnyal jöttem haza a Köztemetőből egy teherautó sofőr jóvoltából. Háromnap keresés után találta meg fia holttestét. Már nem volt könnye...Az ablakokban mindenütt gyertyák égnek. Budapest gyászol.”

„Este a Prímás úr beszélt a rádióban. Ezt is megélhettük! Halálos csöndben, lélegzetviesszafojtva hallgattuk: (...) Himnuszunk így folytatódik: Ha küzd ellenséggel. De mi még rendkívül súlyos helyzetünkben is azt reméljük, hogy nincs ellenségünk. Azért, mert mi sem vagyunk ellenségei senkinek sem. (...) A nemzeti érzés virágozzék az egész világon a népek közös kincseit képző kultúrártékek területén. Így az egyik ország haladása a másikat is előre viszi.

(...) Szabadságharcát egy csontig soványított nemzet vívta.

(...) A rendszert az egész magyar nép söpörte el. Az örökösök ne kívánjanak erről még egy bizonyosságot. A világon páratlan szabadságharc volt ez, a fiatal nemzedékkel népünk élén.

(...) Figyelmeztetek ebből a tisztebből minden magyart, hogy a gyönyörű egység októberi napjai után ne adjanak helyt pártviszályoknak és széthúzásnak.

(...) mit gondolnak a bukott rendszer örökösei, ha az általuk megbélyegzett elődeik valláserkölcsei alapon álltak volna, elkövezték volna-e mindazt, aminek következményei elől menekülni kényszerültek?”

„Vasárnap reggel ágyúörgésre ébredtem. 'Amitől féltünk, bekövetkezett' (Mikes). Szentmisére már csak kevesen jöttek, azok is riadtan hallgatták az egyre közeledő harci zajt. Tompa süketség ült meg a lelkeket. Mi lesz?”

„Az orosz katonák is furcsán vélekednek a helyzetről. Egy tiszt csokoládét akart adni egy 5-6 éves kislánynak az utcán, de az ledobta és összetaposta. Jó érzésű ember volt, sírni kezdett.”

„Majdnem egy hetet töltöttem kórházban a legsúlyosabb harcok közepette. (...) A legjobban az ragadott meg, hogy szinte vártak rám, a papra. Krisztus kell mindenkinek, ha nem is érzi világosan.

(...) A legtöbb fiatal (15-25 évesek) materialista, de nem tudtam elkéseredni, mert minden egyes sebesült az ő idealizmusukat, hősiességüket és tetteikészességüket bizonyítja előttem. (...) Nem Isten szeretete dolgozik-e vajon abban a két kislányban, akik utcai harc közben csak úgy maguk jószántából azzal foglalkoznak, hogy a sebesülteket összeszedjék? (...) Ha cselekedeteink megnyerik tetszésüket, elveinket is biztos magukévá teszik, mert könnyebb utánozni, mint elvekből következtetni. (...)

Egyszóval: jó föld ez a mi félpogány ifjúságunk is, csak mi jó magot vessünk bele!”

SZEMÉLYES ÉLMÉNYEIM AZ '56-OS ESEMÉNYEKSEL KAPCSOLATBAN.

1956. október 23-án a VIII. ker-i. Puskin utcai gyermekápolónő képzőbe jártam iskolába, 19 éves voltam. Éppen elméleti órán voltunk délután, amikor egyetemista fiúk, betoppantak az órákra és megszakították azt.

Elmondták nekünk, hogy az utcák tele vannak tüntetőkkel, és kiabálják, hogy „ruszik haza”, mi is csatlakozunk hozzájuk, mert így felszabadíthatjuk hazánkat az orosz elnyomás alól.

Azonnal fellelkesültünk a hír hallatán és az egész iskolánk egyszerre csatlakozott az utcai mozgalomhoz. Karanfogva mentünk egy-egy sorban, amilyen széles volt a Múzeum körút. és haladtunk a Nyugati, ill. a Margit-híd felé, kiabáltunk a már említett jelszót. Leírhatatlan boldogság volt az emberek arcán, ilyen összefogást elképzelni sem lehetett volna.

Közben találkoztunk egy szembejövő csoporttal, akik a Bem szobortól jöttek, korszorúzásról és a Magyar Rádióhoz, a Bródy Sándor utcába igyekeztek. Megfordultunk és mi is velük haladtunk. Amikor odaértünk este volt és az ÁVÓSOK lőtték a Rádió székházát. Sebesültek is voltak.

Ekkor mi lányok gyorsan hazamentünk a közeli Puskin utcába, a kollégiumunkba. Közben könnygáz bombákat dobáltak az ÁVÓSOK a Múzeum kertre, ott haladásunkkor mi is kaptunk belőle.

Miután hazaértünk, hamarosan, sebesült egyetemista fiúkat hoztak az iskolánkba, a teremnek padjai tetejére rakták le a lőtt sebekkel vérző fiúkat. A másodévesek ott maradhettek ápolni, mivel mi szeptemberben kezdtük el az iskolát, nem volt még gyakorlatunk a kötözésben. Fel kellett mennünk a szobáinkba.

Másnap el kellett hagynunk az iskolát és kalandos úton, teherautóval utaztam haza vidékre, 200 km-re. Az egyetemista fiúk karszalaggal ellátva irányították a közlekedést az utakon. Decemberben felutaztam vonattal Budapestre, az iskolába, a holmijaimért és végigsétáltam a Nagykörúton. Az a pusztítás, amit november 4-én és utána az orosz tankok végeztek, szívszorító látvány volt. Lerombolva az összes épület. Az úttest két oldalán piaci eladópadok voltak, és azon árusították a ruhaneműket, kesztyűket, harisnyákat, stb.

Januárban indult újra az iskola, addigra konszolidálódott a közlekedés és kezdődött az újjáépítés.

Szegény Magyarország ismét vesztes lett, mint annyi sokszor a történelem során.

Boós Jánosné /Klári néni/

A XIII. kerületben a többi városrész forradalmától eltérően alakultak az események. Az antisztálinista erők nem tudtak jelentősebb befolyást szerezni, csekély számú megmozdulásuk vereséggel zárult. Itt a forradalom története voltaképpen október 31-étől kezdődött, a 28-ai politikai fordulat hatására. De ekkor is Bogdán József őrnagy vezetésével a helyi rendőrkapitányság kezében maradt az irányítás, amely a régi rendszer leghívebb támogatójának bizonyult. Noha a Nemzetőrség megalakulása után már egyre kevésbé lehetett halogatni az átalakulást, befolyásuk olyan erős maradt, hogy a fegyverszünet végéig a civil erők nem érvényesülhettek.

A november 4-ei szovjet támadás hatására azonban Angyalföldön gyökeresen megváltozott a helyzet, a forradalmárok kezükbe vették az irányítást, és azonnal megkezdték a függetlenségi harcukat. Miként október 23-a után az Üllői út - Nagykörút kereszteződésének környékén, hasonló spontaneitással alakultak felkelőcsoportok, főleg a kerület északi részében. Ezen a reggel Csémi Károly alezredes, a körzet parancsnoka csapatával elhagyta a Mátyás laktanyát, amelynek őrsége beengedte és felfegyverezte a civileket. A Teve utcában lévő nemzetőrök (akik közül többen lövöldözés vagy Nagy Imre rádióbeszédének hallatára jelentkeztek a kapitányságon) már nem bíztak a rendőrökben (akik láthatóan nem akartak harcolni), s áttették hadiszállásukat a Mautner Sándor utcai iskolába, illetve a József Attila (Rákosi) kultúrházba. Bázisok alakultak a Rákos patak - Váci út kereszteződésénél, valamelyik Mautner Sándor utcai házban és az Angyalföldi Pályaudvarnál is. Belügyi adatok szerint összesen 90 főnyi volt az angyalföldi fegyveres ellenállók létszáma. Véleményem szerint ennél több, november 4-5-én kb. a másfélszerese lehetett. A kerületi kapitányság vezetői viszont november 7-étől már együttműködtek a szovjetekkel.

Megalakult a XIII. kerületi parancsnokság is, amely a lényegesen szervezettebb, a forradalom első napjaitól működő Újpesti Forradalmi Bizottságtól és az ottani Nemzetőrségtől kapott támogatást, valamint utasításokat a déli irányú védelem érdekében. A fegyveres ellenállás legfőbb irányítója Homola László volt. Kapcsolatot tartott a főbb felkelő csoportokkal, biztosította számukra a nehézfegyvereket, és kijelölte, hogy ki hol foglaljon tüzelőállást. Így bízta őket: „Nemcsak az oroszoknak volt Sztálingrádjuk, nekünk is van Budapestünk”. A legerősebb csoport, Csizmadi Ferenc szállítómunkás parancsnoksága alatt a Váci út – Rákos patak kereszteződésénél alakított ki harci álláspontot. A csoportnál nagy volt a fluktuáció, de létszám folyamatosan növekedett. 4-5-én többször harcba bocsátkoztak a szovjet páncélosokkal. Végül is - bár a szovjetek szenvedtek el veszteségeket - a felkelők szétszóródtak a nagy tűzfölény láttán.

Csizmadi az Újpest közelében lévő Ládagyárnál Nagy Ferenc főhadnagy egységéhez csatlakozott. 8-án 13 óra körül a csoport tűzharcba került egy szovjet alakulattal, amely szétszórta a felkelőket, és ezzel Angyalföldön megszűnt a fegyveres ellenállás.

» Összességében Budapesten a fegyveres események következtében 1945 magyar (felkelő és lakos) halt meg.

» A budapesti kórházakban, rendelőintézetekben és más egészségügyi létesítmények-

ben kb. 17 000 sebesültet kezeltek.

- » 1956-os cselekmény miatt, bírói ítélet alapján 229 személyt végeztek ki. 51 százaléuk, vagyis 117 fő ellen a fegyveres harcokban való részvételéért hozták meg a legsúlyosabb ítéletet.
- » Becslésem szerint a Budapest védőinek kb. egyharmada hagyta el az országot a forradalom leverése után.
- » A Szovjet Hadsereg 670 főt vesztett (85 tiszt és 555 sorkatona), 1500-an (más adatok szerint 1251-en) megsebesültek. (A veszteségnek több mint a felét a Különleges Hadtest alakulatai még az októberi hadműveletek idején szenvedték el.)

Eörsi László

Ajánló

FIATAL FELNŐTTEK KATEKÉZISE

Mindannyian közösségben, emberek között élünk. Van családjunk, vannak munkatársaink, barátaink, akikkel megosztjuk mindennapjaink örömeit, bánatát, feladatait. Mindez nekem is megvan, mégis úgy érzem, szükségem van más jellegű közösségi élményre is. Valamire:

- » ahol hasonló korú, hasonló értékrendű emberekkel találkozhatom;
- » ahol engem érdeklő dolgokról tudok beszélgetni, véleményt cserélni;
- » ahol még tanulhatok is, de nem fárasztó a napi munka után;
- » ami rendszeres, ám mégsem terhes számomra, inkább várom.

Kerestem a helyet, hová illenék koromból, társadalmi helyzetemből kifolyólag. Az iskoláskorúak közé már nem, a nyugdíjasok közé még nem , a kettő között van még a családosok közössége, de onnan is kilógok.

Hasonló helyzetben érzed magadat Te is?

Akkor segítek Neked megtalálni ezt a közösségi élményt, mert nekem sikerült rálelnem. Kéthetente keddenként a templomunk hittantermében Laci atya vezényletével részt vehetsz egy rendhagyó "hittanórán". Mielőtt elhárítod, hogy: "Én már nem akarok hittant tanulni, ebből már kinőttem", érdemes megtudnod, mit is hagysz ki.

Érdekel, hogy hogyan vélekedik az egyház

- » az eutanáziáról, az abortuszról, az öngyilkosságról;
- » a babonáról, a horoszkópról, a fekete és fehér mágiáról;
- » a házasságról, a fogamzásgátlásról, a szexről;
- » a halálbüntetésről és
- » a halálunk utáni nagy elszámolásról?

Ezekről mind beszélgettünk az elmúlt tanévben miközben végigvettük a 10 parancsolatot. Érdekes volt, hogy bár vallásos nevelést kaptam, jártam hittanra, templomba, mégis mennyi új dolgot tudtam meg. Nem hiába mondják: "jó pap is holtig tanul".

A témák sora pedig kimeríthetetlen. Az idei év is érdekesnek ígérkezik: általános bibliai ismeretek. Ha kíváncsi vagy mi minden fér bele ebbe a tárgykörbe, gyere el! Ígé-

rem, nem bánod meg! Választ kapsz kérdéseidre, értelmet kapnak az esetleg eddig nem értett bibliarészek. Megoszthatod véleményed és meghallgathatod másokét is, sőt a szellemi étvágy csillapítása mellett még a gyomrod sem marad üresen.

Nézz be hozzánk, legközelebb október 28-án találkozunk!

Fónad Anita

LEVELEZŐ LISTÁK AZ INTERNETEN

A mai naptól újraindul a plébánia (egy ideje szünetelő) internetes levelezőlistája. Illetve nem csak újraindul, hanem megújulva és megszorodva indul újra. Két szálon fog folyni mostantól a plébánia életéről szóló kommunikáció. Lesz egy „információs” és egy „csevegő” lista. A továbbiakban ezeknek a listáknak a hivatalos szabályzata olvasható:

„Amit fületekbe hallotok,
hirdessétek a háztetőkön”
(Mt 10,27)

Kedves Lista tag!

Nagy örömünkre szolgál, hogy feliratkoztál az Angyalföldi Szent László Plébánia csevegő és/vagy információs levelezőlistájára!

Mivel fontosnak tartjuk az Egyház kommunikációval kapcsolatos iránymutatását, miszerint annak „embertől emberig és az ember fejlődésének javára kell történnie...” (A tömegtájékoztató pápai tanácsa, 2000, 21k), valamint hogy szűkebb és tágabb közönséget, társadalmat szolgáló funkció szerepet kell betöltenie, szeretnénk néhány, minden felhasználóra érvényes, alapvető etikai normára felhívni a figyelmed.

1. Kérjük, **felelősséggel** fordulj a csevegő és/vagy információs levelezőlistához. Bátran használd a **csevegő listát**, ha olyan **vélemény, ajánlás, témafelvetés, imaszándék, hirdetés, kérdés, közérdekű információ stb.** közreadásában segíthet, ami a fent megfogalmazott elvekhez igazodik. Abban az esetben, ha **kifejezetten közérdekű program, fontos információ** meghirdetését szeretnéd közkinccsé tenni, kérünk érezd kötelességednek az **Angyalföldi Szent László Plébánia információs levelezőlistájának használatát** (is). (Ez annyiban különbözik a csevegő listától, hogy kizárólag minden felhasználó részére hasznos információkat engednek fel rá a moderátorok. Lesznek olyan testvérek, akik a csevegő listára nem, csak az információs listára iratkoznak fel, ezért célszerű tehát a lényeges közlendőket mindkét fórumon közzétenni!)
2. Kérjük, vállald bizonyos **kommunikációs szabályok** betartását. Ez alatt elsősorban a következőket értjük:
 - » kerüld mások személyes adatainak közzétételét az illető jóváhagyása nélkül.
 - » kerüld a személyeskedést, bárkinek - vagy bármely embercsoport tagjának - emberi méltóságának megsértését,
 - » kerüld a jogvédett kiadványok illegális megjelentetését,
 - » kerüld az obszcén, vulgáris szavak, kifejezések használatát.

(Fenti szövegrészeket tartalmazó üzenetek a moderátor belátása szerint végleges törlésre kerülnek).

3. Kérjük, mindig az **igazság közvetítésének** igényével fordulj a levelező listához. Kerüld a megítélésed szerint valótlan, félrevezető, mások megtévesztését szolgáló információk továbbadását.

A listát üzemeltető **moderátorok az információs lista esetében** úgy törekszenek a szolgáló funkció és a többi említett alapelv érvényesítésére, hogy biztosítják az **igazságos hozzáférést**, ám szükség esetén **szűrést** alkalmazva, az oda nem illő leveleket nem engedik fel a levelezőlistára. Ilyen esetben írásos indoklással erősítik az egyén önállóságát és felelőségudatát. A **csevegő listán** csak különleges esetben, megfelelő indoklás mellett működik a szűrő.

A listákra jelentkezni, feliratkozni a listák honlapjain lehet, e-mail cím, és név megadásával:

A Csevegő lista esetén:

<http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/beketer>

Az Információs lista esetén:

<http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/szentlaszlo>

vagy az újság címére küldött levéllel, amiben szintén meg kell adni az e-mail címet és a nevet.

Közös élményeink

HAJÓS KIRÁNDULÁS

Szezonnyitó nulladik kirándulásként, még augusztus végén hajóra szállt a plébánia híveinek egy része, hogy újra átéljék a közös kirándulások felejthetetlen élményeit.

A főváros közepéről indultunk hajóval Százhalombattáig, megcsodálva a néhol érintetlennek tűnő partvonalat. Miután a szél kifújta fejünkől a hétköznapi gondjait, partra szálltunk mint Kolumbusz, azzal a különbséggel, hogy mi pontosan tudtuk, hogy hol is vagyunk. Rögtön el is indultunk célirányosan a Régészeti Parkba, ahol láthattuk - ha nem is mind a 100-at - azokat a halmokat amelyekről a város a nevét kapta. A kedves tárlatvezető

nénitől megtudhattuk, hogy mit is rejtenek ezek a halmok, valamint bepillantást nyerhettünk a park látnivalóin keresztül a bronzkor és a vaskor falusi életébe. Innen indultunk a „matrica” múzeumba. Én évek óta látom a múzeumot hirdető táblákat, amikor errefelé járok, és nagyon sokat gondolkoztam, hogy mit is lehet látni egy ilyen múzeumban. Gondoltam rengeteg matrica lesz ott. Na nem így van ám... Ugyanis a múzeum a település római kori nevét viseli „Matrica” (ejtsd mátrika) ami Kr.u. I-IV. században 300 éven át vi-

rágzó település volt. A Múzeum (amely egy XIX. sz. végén épült kastélyban kapott helyet) évente számos időszakos kiállítással és a hozzájuk kapcsolódó előadásokkal, múzeum pedagógiai programokkal, játszóházakkal, kézműves-foglalkozásokkal, előadó estekkel, koncertekkel várja a látogatókat, a nyári időszakban pedig az udvarán előadó estek, koncertek kerülnek bemutatásra.

Miután itt is megnéztünk minden érdekességet, újra a kikötő felé vettük az irányt, hogy hajóra szálljunk és visszatérve a fővárosba tovább harcoljunk a hétköznapi kalózaival, ki-ki a munkahelyén, ki-ki az iskolában, óvodában.

Ati

KIRÁNDULÁS A BUDAI HEGYEKBE

Az idei évad első kirándulása ismételten igazolta, hogy a jó Isten a tenyerén hordoz minket. Eredeti tervek szerint Pátyra mentünk volna ezen a szombaton egy egész

napos túra keretében. Hogy mégis a budai hegyekben kötöttünk ki, annak az az oka, hogy egy kedves, lelkes kirándulónk jelezte, hogy ezen a napon van a nyitott épületek napja, amikor is országos szinten több nyilvánosság előtt zárt épületet is megnyitnak az érdeklődők előtt. (Sándor Palota, Nemzeti Színház...) Mi Béke tériek igen érdeklődők szoktunk lenni ilyen jellegű értelmes dolgok iránt, és elhatároztuk, hogy módosítunk az eredeti terven, s délelőtt felmegyünk fogaskerekűvel a kisvasútig, azzal elmegyünk a Szép Juhászné megállóig, majd le-

sétáltunk a Hűvösvölgybe, s innen közelítjük meg a Nemzeti Színházat, ahol felfedezzük a titkos folyosókat, a kulisszák mögötti helységeket. Ez (majdnem) így is történt. Hogy mégis miért érezhettük ismét a mi Gondviselőnk gyöngéd szeretetét? Azért, mert ezen a napon esős, nyálkás idővel kezdődött a nap, és minden esély megvolt rá, hogy egész nap esni fog. Amikor azonban kiléptünk a fogaskerekű (osztrák gyártmányú) vagonjából, már látszott, hogy kiváló kiránduló-idő várható, és gyönyörű erdei sétánk végére, mely Laci Atya Nyakban Lógó Szuper Digitális Lépés Számláló Kütyűje szerint sacc/kb. 16 km volt, még a nap is kisütött, és ragyogó idő kerekedett a színházi programra. S ez azért volt jelentőségteljes, mert bizony be kell vallani, hogy a színházi vezetőink nem voltak a helyzet magaslatán, és reményeinken alul nyújtottak élményeket. (Valahogy nem tudtak mit kezdeni a rajtunk kívül összesereglett 5000 emberrel...) Ezért hát az épület körüli labirintusban és parkban többet időztünk, mint magában az intézményben. És mivel be kell vallani, nem sokan voltak közülünk még ezen nemes helyen, mint színház-látogató, de

mint turista és látványra éhes érdeklődő végre megcsodálhattuk ezt a nagyszerű épületet és környezetét közelebről is. Később aztán elolvastuk otthon a neten azokat a tudnivalókat, melyeket a nyitott nap szervezői nem kötöttek túl nagy igényességgel az orrunkra.

Bátran merem hát ajánlani, hogy ha valaki szeretné megmozgatni izmait, friss levegővel feltölteni a tüdejét, felüdíteni a lelkét, ha szeretné érezni a teremtett világban Isten jelenlétét, megtapasztalni a Gondviselés erejét, az bátran csatlakozzon a jövőben is lelkes kis kiránduló csapatunkhoz.

Szolnoki János

CSEKÉSZ FOCI

Immár hatodik éve járunk egy őszi cserkész foci kupára. Az eddigi években hiába álltak ki (majdnem) legjobbaink gyeplőjén a betonra, mindig maximum döntetlen eredményt értünk el az ellenféllel szemben. A hétfői, margitszigeti városnéző tempóban zajló edzőmeccseink valószínűleg idén sem gerjesztettek bennünk elemi labdaérzetet, védőszentünk, Szent Antal azonban idén meghallotta az egyik mérkőzés előtti csatakiáltásunkat („Védőszentünk Szent Antal / Köztünk mindenki Angyal(!)... földi, földi, földi!”) és égi segítséget juttatott kiváló csatáregyéniségeinknek. Különösen Nyulas Robi góllövő cipőjébe kerülhetett valami angyalka, hiszen a mezőny legfiatalabbjaként érdemelte ki a házi gólkirályi címet. (Megjegyzem, biztosan ő lett volna a torna gólkirálya is, ha csoportunkból továbbjutunk /ám az a jövő évi meglepetés lesz!) ☺. Szóval az ő góljai is kellettek ahhoz, hogy megszerezzük hat év alatt az első győzelmünket!

Az ifjú tehetséggel fűszerezett veterán csapat még egy éven át gondolkozhat azon, hogy a 'csúcson kell abba hagyni' technikai megfontolást, avagy az 'evés közben jön meg az étvágy' gasztronómiailag sem elvetendő népi bölcsesség tájékoztató jellegű utasítását követi.

H.Á.

Mese (nem csak gyerekeknek)

HUNYADI KARDJA

A gyulafehérvári nagytemplom homályos boltzata alatt régi idők óta mutogatnak egy nagy márványkő koporsót. Oldalaiba törököket kergető magyar vitézek vannak véve, tetején páncélos, sisakos dalia kőből kifaragva. A koporsó rég elfeketedett, márványa összevissza repedezett, a szobornak keze-lába törve, mégis térdet kell ezek előtt a törött, kopott kődarabok előtt hajtani minden magyar embernek. Mert ez a koporsó Hunyadi János koporsója, ez a kőből faragott levente Hunyadi János képmása, a törökverő hősé, Mátyás király apjáé.

Valamikor több volt ezen a síremléken a drágakő, mint a márvány, de biz az mind elkallódott a régi zavaros világban. Amit a török meghagyott, elvitte a tatár, amit a tatár ott felejtett, elhordta a német. Levakarták még a kacsaringósra faragott, nagy, furcsa betűk

aranyozását is. Nem maradt ott egyéb egy hosszú, kétélű acélpengénél, amely a szobor lábához volt támasztva. Az nem kellett senkinek, mert nem volt rajta semmi ékesség. Meg nehéz is volt, hogy két kézzel alig lehetett megemelni. Az volt Hunyadi kardja.

Egyszer aztán ennek is akadt gazdája. Valami gyülevész csapat fosztogatta ki a várost. A vezérük valami Privoda nevű kapitány volt. Ez a Privoda volt az, aki fölkapta a halott hősnek annyi csatában diadalmas fegyverét.

- Minek lesz az neked, Privoda? - incselkedtek vele a cimborái. - Elhúzza az azt a káposzta torzsából faragott karodat.

- Ne tanítsátok ti Privodát - vigyorgott a kapitány -, megér ez nekem egy szakajtó aranyat. Annyit bizonyosan nem sajnál érte Kamuti Ferenc uram.

Kamuti Ferenc volt akkor Magyarország legerősebb embere. Derék, jó vitéz, becsületes magyar, Esztergom város kapitánya. Neki szánta a kardot Privoda, el is vitte hozzá.

- Vitéz nagyuram, elhoztam neked Gyulafehérvárról Hunyadi kardját. Nem illet az mást most nagy Magyarországon, egyedül csak téged. Tudom, nem sokallasz érte száz aranyat meg egy csótáros paripát meg a hozzá való ékes vitézi gúnyát.

Kamuti kezébe vette Hunyadi kardját, forgatta, nézegette, amíg ki nem buggyant a könnye.

- Jaj, mire jutottál, szegény Magyarország! - sóhajtott keserű szívvel, s indult kifelé a fegyveres teremből. De Privoda ijedten állotta útját.

- Ohó, vitéz uram, hát az én jutalmam hol van?

- Az ám, majd elfelejtettem! - mordult rá haragosan Kamuti, s bekiáltott az őrszobára: - Hé, hajdúk, ugorjatok csak ide! Négy szál legény tisztelegve várta a parancsolatot.

- Szaggassátok le a vitézi gúnyát erről a semmiháziról - mutatott rá a reszkető Privodára -, mert nem illet az ilyen gonosztevőt. Öltöztessétek darócba, aztán kergessétek ki a várból! Ő maga pedig kiment a bástyafokra, amely a Duna fölött meredezik, megcsókolta Hunyadi kardját, megcsillogtatta a napfényben, s nagyot lendítve a karján, behajította a Dunába.

- Sohase lesz többet emberi kéz, amelyik méltó volna Hunyadi János kardját forgatni. Hunyadi kardja azóta lent fekszik a Duna fenekén. De mikor a magyart bántják, mindig megmozdul, mintha rég elporlott gazdáját keresné, s olyankor hány a Duna haragos hullámokat.

Móra Ferenc: Mondák és mesék

Szentek élete

KAPISZTRÁN SZENT JÁNOS

1386-ban született az itáliai Abruzzo hegység Capestrano városkájában. A perugiai egyetemen egyházi és világi jogból doktorátust szerzett. Bírói pályára lépett, s csakhamar a nápolyi legfőbb törvényszék elnöke lett. Lemondott, 26 évesen Perugia és környéke

kormányzója. Miután sikerült elrendeznie ügyeit, a ferences rendbe lépett. 1420-ban, 34 éves korában pappá szentelték. Ezután megkezdte működését, amelyből 35 év Itáliára és Franciaországra, a legjelentősebb öt év pedig Közép-Európára, elsősorban hazánkra esik. János negyven éven át prédikált, naponta legalább egyszer, s néha három óra hosszat. Ha valahol megjelent, eseményszámba ment. Városok és fejedelmek hívták meg. 1442-ben IV. Jenő megbízásából Burgundiába és Flandriába, 1451-ben Európa középső területeire ment, s mindig tizenkét testvér kísérte (név szerint ismerjük őket!), akik részben tolmácsai voltak, hiszen János mindig latinul beszélt, részben az írrok szerepét töltötték be.

Állandóan a keresztény dogmatika lényeges témáiról beszélt, amelyek körül annyi zűrzavar volt a lelkekben. Stílusa egyszerű, de képekben nagyon gazdag.

A nép nemcsak prédikációit hallgatta, hanem csodálatos gyógyító erejét is felfedezte. Nincs is olyan szent, akinek még az életében oly sok csodájáról készült volna jegyzőkönyv szerű feljegyzés, mint Kapisztrán Szent János esetében. E csodatételei barátja, Sziénai Bernardin szentté avatása után kezdődtek Észak-Itáliában. Bernardin- ereklyéket hordott magánál, és ezeket helyezte a betegekre, akik meggyógyultak. János pedig a gyógyulást mindig Bernardin javára írta! Egy párizsi kódex közel kétezer ilyen gyógyulást sorol fel hely, személy, dátum és tanúk adataival!

E sokoldalú apostoli munka mellett különböző rendkívüli megbízásoknak is eleget tett, melyeket pápák és bíborosok bízta rá. Így inkvizítorként kellett fellépnie a fraticellik ellen, akik jóhiszemű vallásos rajongók voltak, és nem vették észre, hogy a nemesség csoportjai eszközként használják fel őket hatalmi harcaikban.

János nagyon határozottan harcolt kora gazdasági életének rákfenéje, az uzsoarakamat ellen. Gyakori volt ugyanis, hogy a kölcsön után hatvan százalékos kamatot követeltek, ami lehetetlenné tette a szegényebbek számára az életet, s falvak és városok váltak miatta polgárháború áldozatává. Mivel a plébániák alig tudták ellátni a hívők lelkipásztori gondozását, maguk a hívők alakítottak különböző testvérületeket. János a ferences harmadrendben Szeretetszövetséget és több kórházat is alapított.

Mikor 1453-ban a török elfoglalta Konstantinápolyt, megnyílt a hódítás lehetősége, nyugat, főleg a keresztény műveltség bástyája, Magyarország felé. Hunyadi megkezdte seregének szervezését, Kapisztrán Hunyadihoz csatlakozott, és közös erővel, Július 14-én szétverte a magyar sereg a hatalmas török hajóhadat. Visszaverték a július 21-i török támadást. Másnap a keresztések megtámadták a törököt. S a kis csapat megint diadalt aratott. III. Callixtus pápa arra a napra (aug. 6.), amelyen a győzelem híre Rómába érkezett, külön ünnepet (Urunk színeváltozása) rendelt el, s a déli harangszó a keresztényeknél e diadal dicsőségét hirdeti. A győzelem után három hétre meghalt Hunyadi, s három hónapra, 1456. októberében a Szerém megyei Újlakon, hetven éves korában Kapisztrán, aki a pápa szavai szerint már életében Krisztus vértanúja volt.

www.katoliukus.hu
http://www.plebania.net/

MEGEMLEKEZÉS ELHUNYTJAINKRÓL

Szeretettel meghívjuk Önt és kedves Hozzátartozóit

2008. NOVEMBER 1-ÉN, szombaton, este ½ 7-re

a XIII. kerületi Béke téri templom keresztje elé, ahol

közösen emlékezünk meg elhunytjainkról.

Függetlenül attól, hogy gyakorolja-e vallását, vagy nem,

tartozik-e valamelyik Egyházhoz, vagy nem,

elhunytjairól bizonyára megemlékezik.

Erre kínálunk most lehetőséget.

Szertartás:

Mécsesek elhelyezése a templom előtti kis parkban.

Elmélkedés: „Élet az élet után.”

Előtte 6 órakor szentmise a templomban

A halottak esti megemlékező szertartásra

aki tud, hozzon magával egy kis mécses,

hogy azt a szertartás alkalmával halottai emlékére meggyújthassa.

/Akinek nincs mécsese, annak a helyszínen osztunk./

Szeretettel várjuk:

A Béke téri Plébánia Képviselőtestülete

KUPLÉ A VÖRÖS VILLAMOSRÓL

avagy abroncs nyolc plusz két pótkerékre

holtvágányra döcögött végül
a kopott vörös villamos
kalauz és vezető nélkül
döcögött holtvágányra végül
a kopott vörös villamos

nem volt rakva virágos néppel
bezzeg amikor érkezett
bíborló színben sok beszéddel
meg volt rakva virágos néppel
bezzeg amikor érkezett

vöröslött de amint utólag
utólag minden kiderül
bíborát nem a pirkadó nap
vértől vereslett mint utólag
utólag minden kiderül

mint a görög tragédiában
belül történt mi megesett
a színen csak siránkozás van
mint a görög tragédiában
belül történt mi megesett

hát sic tranzit gloria mundi
a dicsőség így múlik el
honnan lehetett volna tudni
hogy sic tranzit gloria mundi
a dicsőség így múlik el

s így állunk ismét mint az ujjunk
sok hite-volt-nincs nincstelen
a magunk kárán kell tanulnunk
ismét itt állunk mint az ujjunk
sok hite-volt-nincs nincstelen

s tülekedünk egymásnak esve
ha jön a volt-már villamos
sárgára avagy zöldre festve
tülekedünk egymásnak esve
ha jön a volt-már villamos

félre ne értsd a dalom testvér
nem sirató csak szomorú
nem szeretném ha lépre mennél
félre ne értsd ismét/lem testvér
nem sirató csak szomorú

Mellékdal a pótkerékekre

de holtvágányra döcögött-e
vajon a veres villamos
eljárt-e az idő fölötte
és holtvágányra döcögött-e
vajon a veres villamos

s nem lesz-é vajon visszatérte
boldog aki nem éri meg
halomra hálnak miatta s érte
most is s ha lenne visszatérte
boldog aki nem éri meg

Kányádi Sándor, 1992

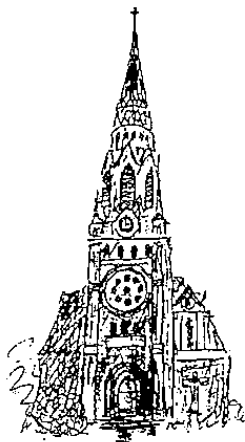
FELHÍVÁS!

Várjuk azon cégek, vállalkozások jelentkezését, akik a BékeHírben való hirdetés ellenében hozzá tudnának járulni az újság előállítási költségéhez.

PROGRAMOK

- Okt. 26. Vasárnap
*Téli időszámításra való
óra visszaállítás*
- Okt. 31. Péntek
*Ünnepi szentséges
rózsafüzér*
- Nov. 1. Szombat
*Mindenszentek,
Halottak esti ájtatossága*
- Nov. 5. Szerda
Karitász gyűlés
- Nov. 6. Csütörtök
Csendes szentségimádás
- Nov. 8. Szombat
Férfiak zárándoklata
- Nov. 13. Csütörtök
Nyugdíjasok klubja
- Nov. 15. Szombat
*Kirándulás a
Budai hegyekre*
- Nov. 16. Vasárnap
Gitáros szentségimádás
- Nov. 22. Szombat
Szent Erzsébet ünnepség
- Nov. 23. Vasárnap
*Betegek szentségének
ünnepélyes felvétele*
- Nov. 29. Szombat
Ádventi koszorúkészítés
- Dec. 3. Szerda
Karitász gyűlés
- Dec. 4. Csütörtök
Csendes szentségimádás
- Dec. 5-7. Péntek-Vasárnap
*Kiló akció keretében
tartós élelmiszergyűjtés*
- Dec. 7. Vasárnap
Mikulás ünnepség
- Dec. 11. Csütörtök
Nyugdíjasok klubja
- Dec. 13. Szombat
*Kézműves fogl.,
kar. ajándékkészítés*
- Dec. 16. Kedd
*Kerületi iskolák
karácsonyi hangv.*
- Dec. 17. Szerda
Gitáros szentségimádás
- Dec. 20. Szombat
Templomtakarítás
- Dec. 23. Kedd
*Karitász karácsony,
Ajándékcsomag kihordás*
- Dec. 24. Szerda
*Misztérium játék,
Kórházlátogatás*
- Dec. 31. Szerda
*Év végi hálaadás,
Szilveszteri mulatság*

Hittanórák és közösségi foglalkozások rendje

Óvodások és 1. osztályosok hittanórája:	Hétfő	17 ⁰⁰
Elsőáldozásra készülők hittanórája:	Kedd	17 ⁰⁰
4-6. osztályosok hittanórája:	Csütörtök	17 ⁰⁰
7-8. osztályosok hittanórája:	Kedd	17 ⁰⁰
Bérmálkozásra készülő fiatalok hittanórája:	Szerda	19 ⁰⁰
Ifjúsági hittanóra: (középkorúak korszakától)	Hétfő	19 ⁰⁰
Istenkereső fiatalok szentségfelkészítője:	Péntek	19 ⁰⁰
Fiatal felnőttek katekézise: (kéthetente)	Kedd	19 ⁰⁰
Bérmálkozásra készülő felnőttek katekézise: (januártól)	Péntek	19 ⁰⁰
Bibliaóra: (felnőtteknek)	Kedd	18 ³⁰
Ministránsgyűlés:	Péntek	17 ⁰⁰
Cserkészgyűlés:	Péntek	17 ⁰⁰
Ifjúsági gitáros énekkari próba:	Vasárnap	10 ¹⁵
Felnőtt kóruspróba:	Péntek	18 ³⁰
Imacsoport: (Lányi Enikő) (minden hónap 2. és 4.)	Szerda	19 ⁰⁰
Imacsoport: (Bella Erika) (minden hónap 1. és 3.)	Hétfő	19 ⁰⁰

VÁRUNK TÉGED IS!!!

Várjuk észrevételeiket és javaslatokat:

- Kiadja : Angyalföldi Szent László Plébánia 1139 Bp. Béke tér 1/a. Tel.:3-400-666
- Nyomdai munkák : Monobit nyomdaipari Kft. 1033 Bp. Reményi Ede u. 3. Tel.:439-0485
- Kapcsolat : 3-408-408 (Szolnoki Vica), 20/331-9588 (Hajósi Áron), 20/991-9927 (Czinege Attila)
- web : www.szentlaszlo.tk (Webmaster: mayermiki@freemail.hu)
- e-mail : bekehir@gmail.com
- Levelezési lista : beketer@lists.ghost.hu (List owner: cino@gportal.hu)
- A lista honlapja : <http://lists.ghost.hu/mailman/listinfo/beketer>